Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus

Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 37

In die natiuitatis dñi.

dici liberantē. Adhuc mirare. Que pepit: ꝛ mr̄ et virgo est. Quē pepit: ꝛ infans ꝛ verbū ē. Merito celi locuti sunt: angeli gratulati: pastores letati: magi imitati: reges turbati: puuli coronati. Lacta mater cibū nr̄m: lacta panē de celo veniētē: et in ꝑsepe positū velut pioꝝ cibaria iumētoꝝ. Illic em̄ cognouit bos possessorē suū: ꝛ asinꝰ ꝑsepe dñi sui: circūcisio. s. ꝛ ꝑputiū coherēdo lapidi angulari: qꝝ ꝑmitie fuerūt pastores ꝛ magi. Lacta eum qui talē fecit te vt ip̄e fieret in te: q tibi ꝛ munꝰ fecūditatis attulit ꝯceptꝰ: ꝛ decꝰ virginitatꝭ nō abstulit natꝰ: q sibi ꝑusq̄ꝫ nascerek ꝛ vteꝝ de q̄ nascerek ꝛ diē q̄ nascerek elegit: ꝛ ip̄e cōdidit qđ elegit: vt ille hinc ꝓcederet de thalamo suo: q mortalibꝫ oculis posset videri: ꝛ augmēto lucis aie se lucem mentiū venisse testari. Prophete cecinerūt ꝯditorem celi ꝛ terre in terra cū hoībus futurū: angelꝰ nūciauit creatorē carnis ꝛ spūs in carne vētuꝝ. Salutauit iohānes ex vtero in vtero saluatorē. Symeon senex deū agnouit infātē: anna vidua virginē matrē. Hec sūt testimonia natiuitatꝭ tue dñe iesu anteq̄ꝫ tibi fluctus substernerenk calcanti: cederēt impanti: anteq̄ꝫ vētꝰ te iubēte siluisset: mortuꝰ te vocāte vixisset: sol te moriēte palluisset: terra te resurgēte tremuisset: celū te ascēdente patuisset: anteq̄ꝫ ista ꝛ alia mirabilia iam iuuenilis tui corpis etate fecisses. Adhuc in manibꝫ matris portabaris: ꝛ iā dñs orbis agnoscebaris: ip̄e puer paruulus ex semine isrl': ꝛ ip̄e nobiscū deus emanuel. Que ē illa nostra generatio saluatoris: qua gignēti patri coeternus ē: qn̄ hanc generationem ex virgine mūdus expauit: quā pia fides agnouit ꝛ tenuit: infidelitas aūt irrisit: supbia tumuit superata? Que nā ē illa generatio: quia in ꝑncipio erat ꝟbū: ꝛ ꝟbum erat apud deū: ꝛ deus erat verbū? Uel qđ ē hoc verbū qđ dicturꝰ antea nō silebat: quo dicto nō siluit: qui dicebat ꝑ ē verbum sine tpe: ꝑ quod facta sunt tpa: verbum qđ labia nullius apuit ceptū: clausit vel finitū: verbū qđ initiū nō habet ex ore loquētiū: ꝛ aperuit ora mutoꝝ: verbū quod linguis gentiū disertis non fit: ꝛ linguas infantiū disertas facit. Que nam ē illa generatio cui pater moriēdo non cedit: q̄ non eū viuēdo ꝑcedit? Segregata ab om̄ibꝫ locoꝝ tēporūq̄ꝫ interuallis: ab om̄i distēsione spacioꝝ: quā vel in diebꝫ vel in corpibꝫ sentire cōsueuimꝰ. Leuemus ad eū quantū ip̄o iuuāte aīam nr̄am possumus: si quō cape valeamꝰ ꝛ natū non ꝑueniētē qui gignit ꝛ gignentē non subsequētē qui gignik patrē ꝛ filiū: nec pariter patres nec pariter filios: ꝛ pariter eternos. Nō vtrūq̄ꝫ generantē: nec vtrū ꝙ nascentem sed alterum sine altero non viuentem. Et patrem sempiternum genuisse: ꝛ filium sempiternū natū esse. Cogitemꝰ si valemus: si nō valemus credamꝰ. Non est qđ hic dicere volumꝰ sed tn̄ non longe positū ē ab vno quoq̄ꝫ nostrum. In illo em̄ viuimus mouemur ꝛ sumus. Transcendamus carnē nostrā in qua parētes ante filios viuūt: q̄ vt filios possent generare creuerunt: ꝛ filijs crescentibꝫ iam senescūt. Nondū natis filijs parētes vixerūt: quia ꝛ parētibus mortuis filij victuri sunt. Trāscēdamus ꝛ animas nostras pariūt ꝛ ip̄e aliquid cogitando: quod secū habēt sciendo: sed possunt amittere obliuiscēdo: quia ꝛ nō habebāt antea nascēdo. Cuncta corpalia ꝛ tēporalia ꝛ mutabilia trāscendamus vt videamus sup omia ꝑ quē facta sunt om̄ia. Ascēsus noster in corde est: quia ꝛ illud ad qđ ascendimꝰ ꝑe est. Lōge autē ab illo sumus inq̄ntū dissimiles sumus. Ascendit ergo ad eū sua similitudo quā in nobis fecit ꝛ refecit: quā nondū ꝑfecte palpitat infirmꝰ aspectus: ꝛ ineffabilē candorē lucis eterne nō potest intueri. Cuiꝰ ergo fulgorē mentis acies nc vidum capit: generationē eius quis enarrabit? Sꝫ verbū caro factū est ꝛ habitabit in nobis. Hanc ergo generationē cuius hodiernū celebramꝰ diē. hanc in qua dignatus est venire ꝑ israel ꝛ fieret emanuel nobiscū deus in carnis infirmitate: non nobiscū in cordis iniq̄tate: accedens ad nos ꝑ id qđ assumpsit ex nostro ꝛ liberās nos ꝑ id qđ mansit in suo. Uisitauit quippe dñs seruos suos per mortalē infirmitatē. Hanc ergo generationē cuiꝰ vtcūq̄ꝫ capax est humana fragilitas: nō illā q̄ sine tpe manet sine matre sup oīa: sed istā que in tēpore facta est sine patre inter om̄ia: hunc virgis filiū ꝛ virginū spōsum: de incorrupta matre nascentē: ꝛ incorruptibili ꝟitate ferātem laudemꝰ: amemus: adoremus: vt in eius miscđia de astutia diaboli fisi triumphemus. Diabolus ad nos decipiendū corrupta feminea mēte subrepsit: xp̄s ad nos liberādū incorrupta feminea etiam carne ꝓcessit: Qui ē bn̄dictus in secula seculoꝝ. amen.

De eodem festo

Sermo sancti augustini epi.

Gaudeamus fratres: letenk ꝛ exultēt gētes. Istū diē nobis nō sol iste visibilis sed creator ip̄iꝰ inuisibil' cōsecrauit: qn̄ eū ꝓ nobis visibilē factū a quo inuisibili ꝛ ip̄a creata est visceribꝫ fecūdis et genitalibꝫ integris virgo mater effudit. Cōcipiēs virgo: pariens virgo: virgo grauida: virgo feta: virgo ꝑpetua. Quid miraris hec hō? Deū sic nasci oportuit qn̄ esse dignatus est hō. Talē fecit illā qui ē factꝰ ex illa. Anteq̄ꝫ fieret em̄ erat: ꝛ q̄ omp̄s erat: fieri potuit manēs qđ erat. Fecit sibi matrē cū esset apud patrē: et cū fieret ex matre mansit in patre. Quō deus esse desisteret cū homo esse cepit: q genitrici sue ꝑstitit ne desisteret virgo esse cū pepit? Proinde cū verbū caro factū est nō verbū i carnē ꝑeundo cessit: sed caro verbo ne ip̄a ꝑiret accessit: vt queādmodū hō ē aīa ꝛ caro: sic esset xp̄s deꝰ et homo: idē deus q homo: ꝛ q deus idē homo: non cōfusione nature sed vnitate ꝑsone. Deniq̄ꝫ filius dei generāti coeternus semꝑ ex patre: idem filius hoīs esse cepit ex virgine: ac sic ꝛ filij diuinitati ē addita humanitas: ꝛ tn̄ non ē ꝑsonaꝝ facta quaternitas sed ꝑmanet trinitas. Nō ergo nobis subrepat quorundā sentētia minus attentoꝝ in regulam fidei: ꝛ in scripturaꝝ oracula diuinarum. Dicunt em̄: Qui filius est hominis factus ē filiꝰ dei: qui vero filius est dei nō ē factus hominis. Hoc vt dicerent quod verū est attēderunt sed verum eloqui non valuerūt. Quid em̄ attenderunt: nisi quia humana natura potuit in melius cōmutari: in deterius autē diuina nō potuit? Hoc verū est sed etiā sic: id est nequaq̄ꝫ in deterius diuinitate mutata: verbū tn̄ caro factū est. Neq̄ꝫ em̄ ait euangelista: caro verbū facta est: sed ait: verbū caro factū ē. Uerbū aūt deꝰ: q̄ deꝰ erat ꝟbū. Et q̄d caro nisi hō? Nō em̄ sine aīa in xp̄o hoīs caro. Unde ait: Tristis est aīa mea vsq̄ꝫ ad mortē. Si ergo

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0037
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG